



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Miseria eorum, qui ægrè ferunt, sibi aliquid deesse, & Plutum, vt Deum
adorant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

M. Minut.
Fel. in Osta-
uio.

sufficit illud apponere, quod Ethnicis paupertatem, adeoque & vililitatem Christiano gregi obijcientibus, M. Minurius Felix respondit. *Ceterum, quod plerique pauperes dicimur, non est infamia nostra, sed gloria. Animus enim ut luxu soluitur, ita frugalitate firmatur. Et tamen quis potest pauper esse, qui non eget, qui non inhiat alieno, qui Deo dives est? Magis pauper ille est, qui cum multa habeat, plura desiderat. Dicam tandem quemadmodum sentio: nemo tam pauper potest esse, quam natus est. Aues sine patrimonio viuunt, & in diem pasua pascentur: & hac nobis tamen nata sunt: quae omnia si non concupiscimus, possidemus. Igitur, ut qui viam terit, eò felicior, quò lenior incedit: ita beator in hoc itinere viuendi, qui paupertate se subleuat, non sub diuitiarum onere suspirat. Et tamen facultates, si utiles putaremus, à Deo posceremus utique. indulgere posset aliquantum, cuius est totum. Sed nos contemnere malumus opes, quam continere: innocentiam magis cupimus, magis patientiam flagitamus: malumus nos bonos esse, quam prodigos.*

X.

Ex triplici hac hominum classe, tria licet colligere. Ex prima, quia sunt qui egent, sed inuiti, eam ipsam ob causam eos meritò egere, ut doleant, quia volunt inde dolere, vnde alij commodum accipiunt, alij etiam sentiunt animi voluptatem. Paupertate enim alij ex virtute contenti sunt, alij etiam delectantur, auari autem cruciantur. Qui quantumcumque habeant, tamen pauperes sunt, immò miseri, quàm diu non habent, quod concupiscunt. Vis exemplum? *Vinea erat Naboth Iezrahelita, qui erat in Iezrahel, iuxta palatium Achab regis Samariae. Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum, quia vicina est, & prope domum meam, daboq; tibi pro ea, vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo Achab in domum suam indignans, & frendens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proyiciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. Vide mihi diuitem pauperem, vide regem egentem; vide viribus integris in lecto iacentem, vide indignantem & frendentem, nec comedentem! quid miserius hoc homine? Quid eum cruciat?*

pauper

3, Reg. 21. 3.

paupertas? immò propria cupiditas. Habuisset satis, si quidquam avaro potuisset esse satis. Fuit rex Samariæ, & eguit, quia non fuit Dominus vineæ. Quid ergo Mundi Rector facere debuisset? an oportuisset innocenti Naboth nihil dare, regi omnia? Achab accepit regnum, & contentus non fuit, quia non accepit etiam olerum hortum. Naboth caruit regno, contentus horto, quis dignus fuit hortum habere? nonné ille, qui paruo contentus fuit? Apud Laërtium Socrates quosdam hospites tenui cœna excepit, quærenti cur ita fecisset, respondit: *Si boni sunt, aequanimiter ferent, si mali, non est curandum*; neque enim vel hoc ipso digni sunt, quo eos excepi. Ita Deus, quibus moderatas in hoc mundo tribuit opes, si boni sunt, tribuit sufficientes, aiunt enim, *habentes alimēta, & quibus regamur, his contenti sumus*: sin autem mali sunt, non est curandum; quia nec digni sunt, qui communem aërem hauriant, aut quos terra portet. Apparet igitur, quos non tam paupertas, quàm suamet voluntas miseros faciat; ardent enim insatiabili cupiditate, & illud sitiunt, quod alij contemnunt. Hinc paupertatem putant esse calamitatē, & Aurum adorant vt Deum, Plurumque maximum Numen arbitrantur. Hinc illorum cantilena est:

Quisquis habet nummos, securo nauiget aura,

Fortunamq̄, suo temperet imperio.

Vxorem ducat Danaën, ipsumq̄, licebit

Acrisum iubeat credere, quod Danaën.

Carmina componat, declamet, concrepet, omnes

Et peragat causas, sitq̄, Catone prior.

Iurisconsultus, parex, non parex, habeto,

Atque esto, quidquid Seruius & Labao.

Multa loquor: quiduis nummis presentibus opta,

Et veniet: clausum possidet arca Iouem.

Ex altera hominum classē colligo, paupertatem, seu orbitatem rerum esse calamo, aut penicillo, aut cuius instrumento similem. Qualis is est, qui eo vtitur, tale opus producit. Da calamum puero, & tales characteres formabit, quales gallina scalpit in arenis. Si scriba peritus calamum ducat, litteras dabit Iouis tabellâ dignas. Penicillum porrige ei qui chiragrâ laborat, ex Gratijs Fu-

Petron. Arbit. in Satyr.

XI.